

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 11

SABATUL

Dragi prieteni, în cadrul studiului trecut am văzut ce ne învață Isus despre legea Sa. În acest studiu, vom vedea ce spune în legătură cu porunca a patra, adică, despre păzirea Sabatului ca zi sfântă, pusă deoparte de la Creațiune. Ioan 1,1-3 spune:

„La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El”.

Aici se vorbește despre Hristos ca fiind Cuvântul și Cuvântul era Dumnezeu, Dumnezeul veșnic. Hristos era una cu Tatăl Său. El a fost prezent la Creațiune și prin El au fost făcute toate lucrurile. Prin urmare, dacă aceste lucruri sunt adevărate, înseamnă că a fost prezent și la stabilirea Sabatului, pentru că Sabatul a fost stabilit în timpul Creațiunii, la sfârșitul săptămânii. Există un amănunt de care trebuie să ținem cont: Sabatul a fost stabilit ca un memorial al Creațiunii, dar Biblia spune că a venit diavolul și a deformat toate lucrurile bune pe care le crease Dumnezeu. În felul acesta au apărut durerea, boala, înșelătoria, violența, moartea într-o lume perfectă care tocmai ieșise din mâinile Creatorului. Am putea compara lucrarea de distrugere a diavolului cu cea a unui copil care pătează opera recent pictată, perfectă, a unui artist.

După intervenția diavolului, ce urma să se întâmplă cu planeta noastră? Urma să rămână în starea aceea? Bineînțeles că nu. Dumnezeu S-a făcut om, prin persoana Domnului Hristos, a venit pe Pământ pentru a recrea, pentru a reconstitui lumea perfectă pe care diavolul o distrusese. În timpul lucrării Sale, Isus a încercat să-i facă pe oameni să se împace cu Tatăl, pentru ca El să repare caracterul deformat al omului. Și până la urmă, într-o după-amiază de vineri, de pe crucea de pe Calvar, la sfârșitul unei săptămâni ca aceea a Creațiunii, numai că acum era cel al săptămânii Refacerii, a privit la lucrarea pe care o făcuse și a exclamat: „*S-a sfârșit!*” Cu alte cuvinte, El a spus: „*Mi-am încheiat lucrarea de salvare, s-a sfârșit!*” Și ce a făcut în Sabat? S-a odihnit în mormânt. De aceea, după acel moment, Sabatul nu a rămas doar un memorial al Creațiunii, ci a devenit și un memorial al Răscumpărării. Hristos a întemeiat Sabatul la Creațiune și l-a confirmat în momentul Răscumpărării. De aceea, Isus este Domnul Sabatului.

Aceasta este a doua parte a studiului. În capitolul 12 din Matei citim o întâmplare interesantă. Era o zi de Sabat și ucenicii lui Isus începuseră să adune spice de grâu să mănânce, pentru că erau flămânzi. Văzând acest lucru, fariseii L-au întrebat pe Isus de ce le permite să facă acel lucru în ziua Sabatului. Isus le-a răspuns, amintindu-le de întâmplarea din Vechiul Testament, când, într-o zi, David și soldații săi erau flămânzi și au intrat în templu și au mâncat pâinea pentru punerea înaintea. După aceea, Isus le-a spus ceea ce citim în Matei 12, 6-8:

„Dar Eu vă spun că Dacă ați fi știut ce înseamnă: „Milă voiesc, iar nu jertfe!”, n-ați fi osândit pe niște nevinovați. Căci Fiul omului este Domn și al Sabatului.”

Din acest răspuns se desprind trei idei. Prima idee este că El este Dumnezeu, *„aici este Unul mai mare decât Templul”*, spunea. El este Dumnezeu, ceea ce înseamnă că dacă exista cineva cu autoritate care să vorbească despre ce se putea face sau nu se putea face în Sabat, acela era El, Dumnezeu. A doua idee este că, deși Sabatul este important, dacă nu este păzit din dragoste, nu are prea mare valoare. Dumnezeu nu ne-a dat Sabatul pentru ca să fie o povară, ci o zi de odihnă, o zi de milă, de veselie, de bucurie în Hristos. Și ultima idee este faptul că Isus este Domn al Sabatului. În Marcu 2, 27-28, Isus confirmă acest lucru, repetând aceeași idee:

„Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat; așa că Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului.”

Iudeii făcuseră din Sabat un fel de dumnezeu, până într-acolo că aproape uitaseră de adevăratul Dumnezeu. Isus a venit să-i redea Sabatului sensul spiritual pe care-l pierduse. Această lecție atât de ușoară este câteodată atât de greu de înțeles. Păzirea Sabatului nu ne mântuie; nici munții de reguli pe care îi inventăm în legătură cu ceea ce putem face sau ceea ce nu putem face nu fac din Sabat o zi mai mult sau mai puțin sfântă. Sabatul este important, pentru că este o zi pe care Dumnezeu a ales-o chiar de la Creațiune pentru a fi o zi specială, de părtășie cu poporul Său. Întrebarea care se ridică acum este următoarea: Ce este mai important pentru tine? Să te gândești la ce nu poți face în Sabat sau să petreci o zi specială de părtășie cu Isus Hristos? *„O, dar nu putem munci”*, poți spune. Dar te întreb ceva: Când stabilești să petreci o zi specială cu persoana iubită, îți trece prin cap să muncești? Cui i-ar veni o asemenea idee? Nu muncim nu pentru că este interzis s-o facem în ziua în care ne întâlnim cu persoana iubită, ci pentru că ne place atât de mult să stăm în prezența ei și să vorbim încât uităm de muncă. Aceasta este esența Sabatului.

În a treia parte a studiului, vom vedea ce zice Luca 4,16:

„A venit în Nazaret, unde fusese crescut; și după obiceiul Său, în ziua Sabatului, a intrat în sinagogă. S-a sculat sa citească”

Obiceiul lui Isus, în zilele de Sabat, era acela de a merge la sinagogă, adică la biserica de astăzi. În acest caz, Isus se afla în Nazaret, unde fusese crescut. Luca menționează patru ocazii în care Isus a mers la sinagogă într-o zi de Sabat. Nu era ceva ocazional, ci făcea acest lucru în fiecare Sabat, atitudine prin care confirma două lucruri: primul, că Sabatul este o zi de odihnă, stabilită chiar de la Creațiune. Și al doilea lucru este că Isus subliniază faptul că Sabatul nu a dispărut odată cu trecerea timpului. Ciclul săptămânal era același ca la Creațiune, iar dacă nu ar fi fost așa, Isus nu ar fi păzit Sabatul, sâmbăta. Dar mai este ceva de care trebuie să ținem cont. În sinagogă, în acea zi de Sabat, Isus S-a sculat să citească din Scripturi. Ce a citit? Isaia 61,1:

„Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia și prinșilor de război, izbăvirea”

Sesizezi cum Isus stabilește o legătură între Sabat și slobozire și izbăvire? De fiecare dată când mergi la biserică în ziua Sabatului, trebuie să-ți amintești că Isus a deschis ușile închisorii păcatului și ești slobod; nu mai ești prins în pasiunile umane, nu mai ești prins în lanțurile care te făceau prizonierul diavolului. Sabatul este ziua slobozeniei; dușmanul nu mai are nicio putere asupra ta și de aceea mergi la biserică, să sărbătorești slobozenia ta și să-L lauzi pe Dumnezeu pentru ceea ce a făcut pentru tine. *„O, dar eu aș prefera să păzesc Sabatul acasă, ca să nu fiu nevoit să văd ipocrizia membrilor bisericii”*. Atunci nu merge la biserică, pentru că la biserică nu se merge pentru a vedea nici ipocrizia și nici bunătatea altora. La biserică se merge pentru a-L lăuda pe Dumnezeu, pentru a-I mulțumi pentru minunile pe care le face în fiecare zi în viața noastră.

Am ajuns la a patra parte a acestui studiu. Isus făcea minuni în ziua Sabatului și fariseii îl acuzau de faptul că nu păzea ziua de odihnă. Într-o zi de Sabat, Isus l-a vindecat pe un om cu mâna uscată. Era o zi de Sabat și fariseii L-au acuzat de faptul că încălca Sabatul. Răspunsul lui Isus a fost următorul, în Matei 12, 11-12:

„El le-a răspuns: „Cine este omul acela dintre voi care, dacă are o oaie și-i cade într-o groapă, în ziua Săbătilui, să n-o apuce și s-o scoată afară? Cu cât mai de preț este deci un om decât o oaie? De aceea este îngăduit a face bine în zilele de Sabat”

Prima idee care reiese din răspunsul lui Isus este faptul că Sabatul este o zi pentru a face bine. Sabatul este o zi de salvare, nu o zi în care să nu faci nimic, ci în care să faci bine. „O, dar eu pot să fac bine în fiecare zi”, ai putea spune. Bineînțeles, nu e nimic rău în a face bine în fiecare zi, dar nici în a face bine în ziua Săbătilui.

A doua idee care se desprinde din acest text este că viața omului este mai valoroasă decât viața unui animal. Iudeii aveau o tradiție, potrivit căreia, o persoană bolnavă putea fi tratată în ziua de Sabat doar dacă exista riscul să moară; doar în acest caz. Dar un animal putea fi ajutat să iasă dintr-o groapă, spre exemplu, indiferent dacă era zi de Sabat sau nu. Care era motivul acestei tradiții? Pentru ei, Sabatul era o zi în care nu se putea face nimic altceva decât să meargă la sinagogă. Dar dacă o oaie sau un bou cădeau într-o groapă, pierderea financiară ar fi fost semnificativă, motiv pentru care au creat o mică lege pentru a-și apăra interesele. Cu alte cuvinte, Sabatul își pierduse obiectivul spiritual și tot ce se făcea era doar de formă, nimic mai mult. Isus făcea minuni în ziua de Sabat, aproape în mod intenționat, pentru a-i învăța că Sabatul este o zi de salvare. Cu ocazia unei minuni a spus ceea ce se găsește în Ioan 5, 17:

„Dar Isus le-a răspuns: „Tatăl Meu lucrează până acum; și Eu, de asemenea, lucrez.”

Dumnezeu nu încetează niciodată să lucreze pentru omenire, mai ales când este vorba de salvarea copiilor Săi. Însă noi suntem predispuși la două situații riscante. Prima, aceea de a deveni legalști precum fariseii, „nu pot să fac nimic” și a doua, aceea de a considera că ziua de Sabat este o zi oarecare, în care pot să fac în continuare ceea ce fac și în cursul săptămânii. Prietene, diavolului nu îi place echilibrul, ci extremele: ori fanatismul legalist ori liberalismul cinic, dar în niciun caz o viață de supunere, care este rezultatul unei experiențe de dragoste cu Dumnezeu.

Ajungem la sfârșitul acestui studiu vorbind despre păzirea Săbătilui după învierea lui Hristos. Mulți creștini păzesc duminica, motivând acest lucru prin faptul că Hristos a înviat

duminica și această zi a devenit ziua de odihnă. În Noul Testament există 8 versete, 8 texte care spun că apostolii erau împreună într-o zi de duminică, dar niciunul dintre acestea nu spune că se adunaseră pentru a păzi duminica drept o zi sfântă.

Dragi prieteni, după învierea lui Hristos, ziua de odihnă păzită de ucenici a continuat să fie sâmbăta. Să luăm în considerare două lucruri; primul este ceea ce spune Luca în legătură cu înmormântarea lui Isus. El povestește că în ziua de vineri, ziua de pregătire, femeile au pregătit miresme ca să îmbălsămeze corpul lui Hristos, iar sâmbăta s-au odihnit, după cum spune porunca. Luca scrie această evanghelie cu 20 de ani după învierea lui Hristos și atunci când povestește acest episod, sâmbăta era în continuare ziua stabilită în cadrul celor 10 porunci.

Al doilea argument este profeția lui Isus în legătură cu persecuțiile din partea romanilor, care urmau să aibă loc. Acestea urmau să apară după învierea lui Hristos, în anul 70 din era noastră și totuși Isus a spus ceea ce găsim scris în Matei 24, 20:

„Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de Sabat”.

Din acest verset reiese clar faptul că pentru Isus, Sabatul era în continuare ziua de odihnă, chiar și după învierea Sa. Nu există nici măcar un verset în Biblie în care să se spună că, dat fiind faptul că Isus a înviat într-o duminică, sâmbăta nu mai este ziua de odihnă și acum trebuie să păzim duminica; nu, nu există așa ceva. Păzirea duminicii are origini păgâne și a intrat încet-încet în Biserica creștină. La început, creștinii erau de multe ori confunđați cu iudeii din cauza faptului că păzeau sâmbăta, iar cum persecuțiile romanilor erau implacabile împotriva rebeliunii iudeilor, mulți creștini au început să păzească duminica, dar doar pentru a nu fi confunđați cu iudeii. Nu există nicio bază biblică pentru păzirea duminicii și Isus nu a spus niciodată că după moartea lui, sâmbăta înceta să mai fie o zi sfântă. Ceea ce am studiat este o parte din ceea ce Isus ne-a învățat cu privire la ziua de Sabat. Dumnezeu să te binecuvânteze!

Traducere si tehnoredactare: Astrid Daulia T. Dinescu
www.7adventist.com/studiu/lectiuneazs@yahoo.com